

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Krajčoviča a sudcov JUDr. Libora v Duľu a JUDr. Antona Jakubíka v trestnej veci proti obvinenému **P. H.** pre pokračovací zločin marenia spravodlivosti podľa § 344 ods. 1 písm. b) Tr. zák. na neverejnom zasadnutí 6. novembra 2012 v Bratislave o dovolaní obvineného proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne z 26. septembra 2011, sp. zn. 23 To 75/2011, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku dovolanie obvineného **P. H.** **sa o d m i e t a.**

O d ô v o d n e n i e

Rozsudkom Okresného súdu Partizánske zo 16. novembra 2010, sp. zn. 2 T 48 /2010, bol obvinený **P. H.** uznaný za vinného v bode 1/ zo zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1 ods. 2 písm. b) Tr. zák. v spojení s § 139 ods. 1 písm. c) a § 127 ods. 4 Tr. zák., v bode 2/ zo zločinu obmedzovania osobnej slobody podľa § 183 ods. 1 ods. 2 písm. a), písm. b) Tr. zák. v spojení s § 138 písm. j), § 139 ods. 1 písm. a), písm. c) a § 124 ods. 4 Tr. zák., a v bode 3/ z pokračovacieho zločinu marenia spravodlivosti podľa § 344 ods. 1 písm. b) Trestného zákona na tom skutkovom základe ako je aj uvedené v citovanom rozsudku.

Za to mu okresný súd uložil podľa § 188 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 41 ods. 2, § 42 ods. 1, § 37 písm. h), písm. m) Tr. zák. súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 139 mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona súd obvineného na výkon trestu zaradil do ústavu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. súd zároveň zrušil výrok o treste, ktorým mu bol uložený rozsudkom tohto istého súdu z 2. decembra 2009, sp. zn. 1T 100/2009.

Na podklade odvolania obžalovaného Krajský súd v Trenčíne uznesením zo 16. februára 2011, sp. zn. 23 To 3/2011, podľa § 321 ods. 1 písm. c), d), ods. 2 Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o vine bodoch 1 a 2 ako aj celý výrok o treste a podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vec vrátil okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Okresný súd rozsudkom z 3. mája 2011, sp. zn. 2 T 48/2010, vo veci znova rozhodol tak, že skutok v bode 1/ postúpil na prejednanie orgánu príslušného na prejednanie predmetného skutku ako priestupku a v bode 2/ obvineného P. H. spod skutku obžaloby podľa § 285 písm. a) Tr. por. oslobodil.

Za zostávajúcu trestnú činnosť mu podľa § 201 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 41 ods. 2, § 42 ods. 1, § 37 písm. h), písm. m) a § 39 ods. 1 Tr. zák. uložil súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 6 rokov a pre jeho výkon ho zaradil podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. do ústavu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. okresný súd zároveň zrušil výrok o treste, ktorý mu bol uložený rozsudkom toho istého súdu z 2. decembra 2009, č. k. 1 T 100/2009.

Proti citovanému rozsudku podali v zákonnej lehote odvolanie obvinený P. H. a prokurátor.

Na podklade odvolania podaného okresným prokurátorom Krajský súd v Trenčíne uznesením z 26. novembra 2011, sp. zn. 23 To 75/2011, podľa § 321 ods. 1 písm. b), e), ods. 3 Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok, a to v bode 1 o postúpení veci na prejednanie orgánom príslušným na prejednanie tohto skutku ako priestupku a taktiež vo výroku o uloženom treste.

Krajský súd vo veci podľa § 322 ods. 3 Tr. por. potom rozhodol sám rozsudkom tak, že podľa § 285 písm. b) Tr. por. obžalovaného oslobodil spod tohto skutku a obžalovanému za zostávajúcu trestnú činnosť podľa § 201 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 41 ods. 2, § 42 ods. 1, § 37 písm. h), m), § 39 ods. 1 Tr. zák. uložil súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 7 rokov a podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. pre výkon tohto trestu ho zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Krajský súd zároveň podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. zrušil výrok o treste, ktorý mu bol uložený už citovaným rozsudkom Okresného súdu Partizánske z 2. decembra 2009, č. k. 1 T 100/2009-179.

Rozhodnutie o oslobodení obvineného spod obžaloby v bode 2/ rozsudku okresného súdu týmto zostalo nedotknuté. Odvolanie obžalovaného krajský súd podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietol.

Proti citovanému rozsudku krajského súdu podal obvinený P. H. dovolanie prostredníctvom svojho obhajcu. Tento mimoriadny opravný prostriedok oprel o dovolacie dôvody uvedené v § 371 ods. 1 písm. i) a h) Tr. por. t. j., že rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku, alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia, a že trest bol uložený mimo zákonom ustanovenej trestnej sadzby.

Dovolateľ namietal pokiaľ ide o dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku, že súd urobil záver o jeho vine na základe výpovede jeho bývalej manželky a dcér, ktoré sú voči nemu zaujaté. Hodnotenie skutkového stavu krajským aj okresným súdom ohľadne viny je preto v rozpore so základnou zásadou uvedenou v ustanovení § 2 ods. 10 Tr. por., teda náležitého zistenia skutkového stavu bez pochybností, pretože súd sa nevysporiadal so všetkými okolnosťami rozhodujúcimi o jeho vine.

K dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. h) Tr. por. uviedol, že konajúci súd skutočnosť, že spáchal jednak viac trestných činov, a že bol už teda za trestný čin odsúdený, zohľadnil jednak ako dôvod na zvýšenie trestnej sadzby v rámci asperačnej zásady, ale aj ako priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. h) a m) Tr. zák. Uvedený trest tak ako mu uložil krajský súd považuje preto za neprimerane prísny.

Žiadal preto, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky v prípade, že by došiel k záveru, že konajúce súdy nepochybili pri uznaní viny, zrušil výrok o treste a po zohľadnení skutočností, že doposiaľ sa riadne staral o rodinu a že jeho konanie nezanechalo u poškodených žiadne traumatické následky, upustil podľa § 44 Tr. zák. od uloženia súhrnného trestu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací v predmetnej trestnej veci zistil, že dovolanie je prípustné, bolo podané oprávnenou osobou, a v zákonnej lehote (§ 377, § 369 ods. 2 písm. b) a § 370 ods. 1 Tr. por.). Súčasne však zistil aj to, že podané dovolanie je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí, lebo je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por.

Obsah konkrétne uplatnených námietok, tvrdení a právnych názorov o ktoré sa v dovolaní opiera existencia určitého dovolacieho dôvodu, musí skutočne vecne zodpovedať zákonnému vymedzeniu takéhoto dovolacieho dôvodu podľa § 371 Tr. por. Pokiaľ tomu tak nie a podané dovolanie len formálne odkazuje na príslušné ustanovenie upravujúce dôvody dovolania, pritom, ale v skutočnosti obsahuje argumenty stojace mimo uplatneného dovolacieho dôvodu ide o dovolanie, ktoré je potrebné odmietnuť podľa § 382 písm. c) Tr. por.

Ako vyplýva z ustanovenia § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. dôvodom dovolania nemôže byť samo osebe nesprávne skutkové zistenie, lebo takýto dôvod tu uvedený nie je. Dovolanie ako mimoriadny opravný prostriedok je určený k náprave výslovne uvedených procesných a hmotnoprávných chýb, ale nie k revízii skutkových zistení ktoré urobili sudy prvého a druhého stupňa.

Preto pri posudzovaní oprávnenosti tvrdenia o existencii dovolacieho dôvodu uvedené v § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. je dovolací súd vždy viazaný konečným skutkovým zistením a teda aj vyhodnotením dôkazov, ktoré vo veci urobili sudy prvého a druhého stupňa, t. j. ako sa aj v tomto prípade vysporiadali s výpoveďami bývalej manželky obvineného a jeho dcér.

V posudzovanej veci to potom znamená, že pre dovolací súd je rozhodujúce skutkové zistenie podľa, ktorého obvinený P. H. spáchal skutok tak, ako je tento vymedzený v skutkovej vete rozsudku Okresného súdu Partizánske, pretože odvolací súd v rozsudku napadnutom dovolaním obvineného tieto skutkové zistenia žiadnym spôsobom nemodifikoval.

V rozsudku okresného súdu popísanému skutkovému stavu zodpovedá aj právny záver vyjadrený v posúdení skutku ako trestného činu marenia spravodlivosti podľa § 344 ods. 1 písm. b) Tr. zák.

Z uvedeného preto vyplýva, že rozhodnutie napadnuté dovolaním obvineného nespočíva na nesprávnom právnom posúdení skutku ani na inom nesprávnom hmotnoprávnom posúdení, a preto ním uvádzaný dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. nemôže byť daný.

Rovnako nie je daný ani dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. h/ Trestného poriadku t. j., že trest uložený mu rozsudkom krajského súdu je uložený mimo trestnej sadzby. Krajský súd ukladal obvinenému trest odňatia slobody podľa § 41 ods. 2 Tr. zák., to znamená, za použitia asperačnej zásady pričom mu uložil trest na samej spodnej hranici trestnej sadzby uvedenej v osobitnej časti Trestného zákona. Krajský súd teda v rozhodujúcej miere zohľadnil aj okolnosť, že predchádzajúci trest odňatia slobody, ku ktorému bol ukladaný teraz súhrnný trest, bol uložený s použitím zmierňovacieho ustanovenia § 39 ods. 1 Tr. zák. Na správnosť takto uloženého trestu preto nemá žiadny vplyv ani inak správne tvrdenie obvineného, že krajský súd vo svojom výroku chybné uviedol, že pri uložení trestu vychádzal aj z § 37 písm. h) a m) Tr. zák., ktoré inak pri ukladaní trestu za použitia asperačnej zásady neprichádzajú do úvahy. Námietka neprimeraného trestu (či už prísneho alebo mierneho) predstavuje odvolací a nie dovolací dôvod, a preto na ňu Najvyšší súd Slovenskej republiky prihliadať nemohol.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací preto pre evidentné nesplnenie podmienok dovolania podľa § 371 Tr. por. dovolanie obvineného P. H. odmietol na neverejnom zasadnutí bez meritórneho preskúmania veci.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 6. novembra 2012

JUDr. Peter K r a j č o v i č, v. r.
predseda senátu

Vypracoval: JUDr. Ing. Anton Jakubík

Za správnosť vyhotovenia: Libuša Jánošíková